

Sygn. akt II K 206/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant : Anna Bodalska Krydowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku Doroty Myszak Wieczorek

po rozpoznaniu dnia 30 listopada 2016 r. i 16 stycznia 2017 r.

sprawy

P. P. (1) s. J. i G. z d. Skoczko ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że: w dniu 18 marca 2013 r. w O. woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, kierował na ul. (...), będącej drogą publiczną, samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,8 mg/l oraz 0,78 mg/l w wydychanym powietrzu tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

orzeka

1. oskarżonego P. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178 § 1 i 4 k.k., przy czym uzupełnia opis zarzucanego mu czynu o wskazanie iż czynu tego oskarżony dopuścił się w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wydanego przez Sąd Rejonowy w Otwocku wyrokiem II K 734/12 z dnia 23 października 2012r na okres jednego roku, i za to skazuje go, a na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. P. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat,
3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18.03.2013 roku do dnia 20.03.2013 roku i ustala, że kara pozbawienia wolności została wykonana w wymiarze 3 (trzech) dni
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. wynagrodzenie w kwocie 723,24 zł. (siedemset dwadzieścia trzy złote 24/100) w tym 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu
5. na podstawie art. 624 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 206/14

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 18 marca 2013 roku, około godziny 15:50 funkcjonariusze Policji P. T. i M. K. udali się na ulicę (...) w O. celem przeprowadzenia interwencji w związku z awanturą domową. Na miejscu, podczas rozmowy ze zgłaszającą interwencję A. P., funkcjonariusze Policji zostali poinformowani, że P. P. (1), który znajduje się w stanie nietrzeźwości,

odjechał samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) z miejsca zamieszkania. W związku z uzyskaną informacją funkcjonariusze policji podjęli działania zmierzające do ustalenia czy faktycznie w/wym kieruje pojazdem znajdując się w stanie nietrzeźwości. Prowadząc obserwację ul. (...) po ok. dziesięciu minutach funkcjonariusze nadjeżdżający pojazd marki F. (...), który był zgodny z opisem podanym przez A. P.. Na widok radiowozu kierujący tym pojazdem natychmiast zahamował i zaczął cofać. W czasie kiedy kierujący wykonywał manewr cofania, funkcjonariusze Policji jechali już w jego kierunku aby dokonać zatrzymania. Kiedy policjanci znajdowali się na wzniesieniu, kierujący w/w pojazdem skręcił w lewo w ulicę (...) i zatrzymał pojazd na parkingu przed kościołem. Wówczas funkcjonariusze zablokowali wyjazd samochodu m-ki F. (...) oraz przystąpili do wylegitymowania kierowcy, którym okazał się P. P. (1). Od w/wym była wyraźnie wyczuwalna woń alkoholu w związku z czym został on został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na dopuszczonym do użytkowania urządzeniu A.- Sensor IV CM wersja (...) z wynikami o godzinie 16:36- 0,80 mg/l i o godzinie 16:51- 0,78 mg/l. Jak ustalono w trakcie postępowania, P. P. (1) był karany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt IIK 734/12, gdzie orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat, a wyrok ten uprawomocnił się w dniu 31 października 2012 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego P. P. (1) (k. 181, 196), zeznań świadka M. K. (k. 37-39, 182), zeznań świadka P. T. (k. 5, 182), a także protokołu przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.2), świadectwo legalizacji (k. 3), protokołu zatrzymania osoby (k. 4, 89), wydruku z bazy CEL (k. 7), wydruku z bazy (...) (k. 8-10), odpisu wyroku II K 734/12 SR Otwock (k. 36), wydruku z bazy CBD Pesel (k. 68-70), wydruku z bazy NOE SAD (k. 95), dokumentacji medycznej oskarżonego (k. 105), wydruku z bazy NOE (k. 121, 142), danych o karalności (k. 124-125), opinii sądowo psychiatryczna (k. 148), opinii o skazanym (k. 188), kopii informacji udzielonej przez kuratora zawodowego E. D. z akt XD 44/2015 (k. 190).

Oskarżony P. P. (1) przesłuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchany w toku postępowania przed Sądem, oskarżony P. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazał, że złoży wyjaśnienia dopiero po tym jak Sąd zapozna się z opinią kuratora sądowego tj. E. D. kurator przy SR Warszawa Śródmieście, a także z opinią Dyrektora jednostki, w której odbywa karę. Następnie odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchany ponownie na rozprawie w dniu 16 stycznia 2017 roku oskarżony P. P. (1), ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Wskazał, że w dniu 18 marca 2013 kiedy został zatrzymany przez policję, rzeczywiście prowadził pojazd. Prowadził go, ponieważ uciekał przed kolejną interwencją policji w jego domu. Tłumaczył, że żona wezwała Policję, ponieważ był pod wpływem alkoholu. Z uwagi na to, że właścicielem domu była jego żona, obawiał się, że zostanie zabrany na izbę wytrzeźwień. Dodał, że w tamtym czasie miał problem z alkoholem. Nadmieniał, że to byłaby już kolejna interwencja zakończona jego pobytem w izbie zatrzymań. Oskarżony przyznał, że tego dnia wyjechał samochodem z bramy, a następnie skręcił za budynek w pierwszą ulicę w prawo, po czym zaparkował przy kościele. Jak tłumaczył, w dniu 18 marca 2013 r. miał zacząć odbywać karę. W dniu 19 marca 2013 kiedy wytrzeźwiał, funkcjonariusze Policji odwieźli go do Aresztu Śledczego W.- G.. Wskazał, iż jego początkowa kara wynosiła 6 miesięcy co utrudniło mu podjęcie terapii z powodu uzależnienia od alkoholu, gdyż terminy takiej terapii dla osadzonych były bardzo odległe. Z tego powodu oskarżony poddał się terapii doraźnej polegającej na spotkaniach z psychologiem. Następnie została mu wprowadzona kolejna kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Po opuszczeniu Zakładu Karnego w dniu 17 maja 2014 roku oskarżony zaczął poszukiwania terapeuty i jak wyjaśnił podjął, na własną rękę, terapię z powodu uzależnienia. Wedle oświadczenia oskarżonego terapeuta do którego uczęszczał prywatnie, po około roku od rozpoczęcia terapii stwierdził, że nie wykazuje on już oznak uzależnienia. Jednocześnie oskarżony podkreślił, że od czasu zakończenia terapii pozostaje w abstynencji. Następnie wskazał, że w dniu 17 grudnia 2015 roku rozpoczął odbywanie dwóch kar, obie za jazdę samochodem pod wpływem alkoholu.

Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany, (informacja o karalności k. 124-125).

Sąd zważył co następuje.

Sąd dał w zasadniczej części, tj. w kwestii przebiegu zdarzenia z dnia 18 marca 2013 r., wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem wersja przez niego przedstawiona jest spójna i znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach bezpośrednich świadków zdarzenia tj. funkcjonariuszy Policji M. K. oraz P. T., protokole przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 734/12, protokole zatrzymania osoby jak również w opinii biegłych lekarzy psychiatrów dot. oskarżonego. Ponadto oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nie sposób przyjąć, że robi to bezpodstawnie, tylko w celu skierowania przeciwko sobie postępowania karnego.

Z uwagi na to, iż oskarżony leczył się na neurologicznie, Sąd powziął wątpliwość co do poczytalności oskarżonego i dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Dwóch biegłych lekarzy psychiatrów po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego oskarżonego wydało opinię (k. 148), w której nie rozpoznali u oskarżonego ani aktualnie ani w okresie zarzucanego mu czynu objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń czynności psychicznych, które mogłyby mieć znaczenie w ocenie jego poczytalności w odniesieniu do postawionego mu zarzutu. Wskazali, że może brać udział w postępowaniu przed Sądem, jego poczytalność zarówno w chwili czynu jak i w trakcie postępowania nie budzi wątpliwości.

Sąd oparł się na opinii biegłych, uznając, iż jest ona jasna, spójna, pełna, nie ma w niej wewnętrznych sprzeczności.

Sąd uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości zeznania świadków M. K. i P. T.. Wersja zdarzenia przedstawiona przez nich jest spójna i logiczna, adekwatna do udziału w zdarzeniu. Świadców są funkcjonariuszami Policji, osobami obcymi dla oskarżonego, nie mają interesu w tym, aby składać zeznania nieobiektywnie niekorzystne dla oskarżonego.

Przesłuchiwana w toku postępowania przygotowawczego A. P. skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań.

Sąd uznał za wiarygodne również wszystkie pozostałe dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, dokumenty te pozwalają na odtworzenie pełnego i rzeczywistego obrazu czynów popełnionych przez oskarżonego.

W ocenie Sądu oskarżony P. P. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 i 4 k.k.

Zgodnie z art. 178a § 4 k.k. odpowiedzialności karnej podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. jeśli był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

W przedmiotowej sprawie nie ma żadnych wątpliwości, iż zachowanie P. P. (1) wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 i 4 k.k. P. P. (1) został zatrzymany na gorącym uczynku, kiedy prowadził samochód znajdując w stanie nietrzeźwości wynoszącym o godzinie 16:36- 0,80 mg/l i o godzinie 16:51- 0,78 mg/l. . Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze Policji zgodnie wskazali, że widzieli jadący samochód F. (...) i nie tracąc kontaktu wzrokowego z pojazdem pojechali za nim i go zatrzymali. W samochodzie znajdował się jedynie oskarżony, który siedział na miejscu kierowcy. Ponadto była wyczuwalna od niego silna woń alkoholu. Po przeprowadzonym badaniu na zawartość alkoholu uzyskano u P. P. (1) 0,80 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Okoliczności tej oskarżony nie kwestionował.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego P. P. (1) za winnego tego, że w dniu 18 marca 2013 r. w O. woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, kierował na ul. (...), będącej drogą publiczną, samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,8 mg/l oraz 0,78 mg/l w wydychanym powietrzu przy czym Sąd uzupełnił opis zarzucanego mu czynu o wskazanie iż czynu tego oskarżony dopuścił się w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wydanego przez Sąd Rejonowy w Otwocku wyrokiem II K 734/12 z dnia 23 października 2012r na okres jednego roku, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k..

Sąd uznał, że społeczna szkodliwość czynu oskarżonego była znaczna. Należało mieć na uwadze fakt naruszenia przez oskarżonego jednej z podstawowych reguł ostrożności, jaką stanowi bezwzględny zakaz prowadzenia pojazdów nie tylko w stanie nietrzeźwości, ale nawet po użyciu alkoholu. P. P. (1) znajdował się w stanie, który zgodnie z literaturą przedmiotu określany jest jako pobudzenie (zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu od 0,4 do 1,0 mg/l), a jego objawy to niestabilność emocjonalna, błędne sądy, zaburzenia koncentracji uwagi, niezborność ruchowa. Należy mieć również na względzie, że zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego (0,80mg/l i 0,78mg/l) jest wartością graniczną, gdyż przyjmuje się, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,7-1,2 mg/l (w którym to przedziale również mieści się poziom alkoholu w organizmie oskarżonego), określany jest już jako dezorientacja, a charakteryzuje się chaosem myślowym, zawrotami głowy, wyolbrzymionym strachem, agresją lub smutkiem, utratą spostrzegania koloru, kształtu, nadmierną ruchliwością, słabszym odczuwaniem bólu, trudnościami w utrzymaniu równowagi, niewyraźną, bełkotliwą mową.

Ponadto przyjmuje się w literaturze przedmiotu, że stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu już w granicach 0,2 - 0,4 promile może powodować zaburzenia wzroku objawiając się drganiem gałek ocznych, co prowadzi do zaburzeń ostrości widzenia i pola widzenia oraz jego głębi. Pojawia się wówczas zjawisko tzw. „ciemnego tunelu”, polegające na zawężeniu pola widzenia i zmniejszeniu zdolności równoczesnego odbierania większej liczby bodźców. Zwraca się również uwagę, iż po spożyciu niewielkich dawek alkoholu zagrożenie dla otoczenia wynika z nieuzasadnionego wzrostu zaufania do swoich umiejętności, przy czym nie występują wyraźne zewnętrzne objawy zatrucia, a ponadto osoba, która spożywa alkohol, sama nie zdaje sobie sprawy z występujących zaburzeń. Wskazuje się również, że etanol już w stężeniu 0,4 ‰ może powodować trudności w rozpoznawaniu obiektów o małym rozmiarze oraz zaburzać zdolności adaptacji wzroku do światła i ciemności (zob. Ryszard A. Stefański, Ustawa prawo o ruchu drogowym. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, Warszawa 2003, s.761 - 762).

Jednocześnie oskarżony kierował samochodem w okresie obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Co więcej, oskarżony miał pełną świadomość tego, że ledwie kilka miesięcy wcześniej zapadł wobec niego wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 23 października 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 734/12, gdzie został uznany winnym czynu z art. 178a § 1 kk i został nań nałożony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Tym samym P. P. (1) wykazał się rażącym lekceważeniem obowiązujących norm prawnych oraz orzeczeń sądowych.

Zgodnie z art. 9 § 1 k.k. czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. W ocenie Sądu oskarżony miał pełną świadomość tego, co robi, zdawał sobie sprawę z tego, że może być w stanie nietrzeźwości, na co wskazuje poziom zawartości alkoholu w organizmie, który jest znaczny i nie mógł umknąć uwadze oskarżonego, nadto miał świadomość, że był uprzednio karany za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości i że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Z powyższych względów Sąd uznał, iż oskarżony umyślnie i w zamiarze bezpośrednim dopuścił się czynu z art. 178a § 4 k.k.

W związku z powyższym Sąd uznał winę oskarżonego za udowodnioną i nie budzącą wątpliwości i przypisał mu umyślne popełnienie czynu określonego w art. 178a § 4 k.k.

W myśl art. 4 § 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego z uwagi chociażby na to, że obecne przepisy przewidują dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w przypadku skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 i 4 k.k. podczas gdy przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 roku tego nie przewidywały.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k.k. zastosował wobec niego przepisy obowiązujące w czasie popełnienia przez niego przestępstwa to jest w dniu 18 marca 2013 roku albowiem były one względniejsze dla oskarżonego.

Sąd mając na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Sąd miał na względzie, że oskarżony kierował samochodem, a jednocześnie, że ilość alkoholu w organizmie oskarżonego była dość znaczna – wyniki badania 0,80 mg/l i 0,78mg/l. Sąd miał również na względzie, że oskarżony jechał samochodem w mieście, w godzinach popołudniowych. Takie zachowanie oskarżonego wskazuje, że rażąco naruszył on podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, polegającą na zakazie prowadzenia pojazdów w ruchu drogowym przez osoby będące zarówno w stanie po użyciu alkoholu jak i w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie oskarżony wykazał się lekceważeniem dla porządku prawnego, gdyż czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości jak również w okresie obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd wymierzając oskarżonemu karę miał również na względzie, że przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji bardzo często w sposób bezpośredni zagrażają najwyższemu dobru chronionemu prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu, co jest szczególnie wyraźne w przypadku osób prowadzących w stanie nietrzeźwości pojazdy mechaniczne.

Sąd mając na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 k.k. uznał, iż okoliczności niniejszej sprawy, w szczególności właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego sposób życia wskazują, że kara jednego roku pozbawienia wolności jest adekwatna do winy oskarżonego oraz spełni cele zapobiegawcze, wychowawcze i w zakresie społecznego oddziaływania. Sąd uznał jednocześnie, iż orzeczona kara odniesie wobec oskarżonego pozytywny skutek i będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. Sąd uznał w okolicznościach sprawy, iż orzeczona kara będzie wystarczająca dla pozytywnego oddziaływania na oskarżonego i wdrożenia go do przestrzegania porządku prawnego.

Ponadto Sąd orzekł, obowiązkowy w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., środek karny określony w art. 42 § 2 k.k., polegający na zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, ustanawiając ten zakaz na okres pięciu lat. Sąd uznał, iż zakaz w takim rozmiarze jest adekwatny do zawinienia oskarżonego, społecznej szkodliwości oraz okoliczności i charakteru czynu oskarżonego. Sąd miał na względzie zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego oraz fakt, że oskarżony kierował samochodem i w związku z tym uznał, iż zakaz w orzeczonym rozmiarze spełni wobec oskarżonego i społeczeństwa swoją rolę wychowawczą, a jednocześnie mieści się w granicach odczucia sprawiedliwej kary.

Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18.03.2013 roku do dnia 20.03.2013 roku i ustala, że kara pozbawienia wolności została wykonana w wymiarze 3 (trzech) dni.

Ponadto, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. wynagrodzenie w kwocie 723,24 zł. (siedemset dwadzieścia trzy złote 24/100) w tym 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, gdyż uznał, że możliwości zarobkowe oskarżonego, przebywającego w zakładzie karnym, odbywającego karę pozbawienia wolności za inne przestępstwo, pozwalają przyjąć, iż ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.